



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15438/2025
24.12.2025. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјине и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., против туженог ЈП за управљање путевима и паркиралиштима „Инђија пут“ из Инђије, кога заступа пуномоћник адв. Славко Аћимовић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији странака, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3722/24 од 23.06.2025. године, у седници од 24.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3722/24 од 23.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиоца и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3722/24 од 23.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици П 31/24 од 24.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је ништава одредба из уговора између странака од 25.03.2008. године која се тиче цене. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 20.722.626,81 динар са законском затезном каматом од 01.04.2008. године обрачунатом по Закону о висини стопе законске затезне камате од 29.12.2012. године а након тога у складу са Законом о затезној камати па до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка, све у року од 15 дана од пријема отправка пресуде, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 3.036.556,74 динара са законском затезном каматом обрачунатом од дана извршности пресуде па до исплате,

све у року од 15 дана. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 450.121,00 динар са законском затезном каматом обрачунатом од дана извршности пресуде па до исплате, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3722/24 од 23.06.2025. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици бр.П 531/24 од 24.09.2024. године је укинута тако што је одбијен део тужбеног захтева којим је тражено да се утврди да је ништава одредба из уговора између странака од 25.03.2008. године која се тиче цене али је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 20.722.626,81 динар са законском затезном каматом од 01.04.2008. године, обрачунатом по Закону о висини стопе законске затезне камате од 29.12.2012. године, а након тога до исплате у складу са Законом о затезној камати и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 3.314.400,00 динара у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 402.900,00 динара у року од 15 дана од пријема отправка пресуде. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, странке су благовремено изјавиле ревизију и то тужилац, побијајући одлуку о трошковима поступка (решење – став 3. изреке), а тужени побијајући пресуду у целости, све због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца у погледу одлуке о трошковима поступка, као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде (и решења) која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала

споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу странака, које не представља главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужени је преко законског заступника Вишем суду у Сремској Митровици дана 13. новембра 2025. године, доставио поднесак којим повлачи ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3722/24 од 23.06.2025. године.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 3. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију. Према одредби члана 413. ЗПП, неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбациће ревизијски суд решењем ако то у границама својих овлашћења (члан 410) није учинио првостепени суд.

Како је тужени повукао ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3122/24 од 23.06.2025. године, то је ревизија недозвољена.

Имајући у виду све напред изнето, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци као у ставу 3. изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић